

До дня пам'яті жертв Голодомору та політичних репресій

На виконання указів Президента України від 12 червня 2009 року №432/2009 «Про додаткові заходи щодо вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні», від 2 жовтня 2009 року №795/2009 «Про заходи у зв'язку з Днем пам'яті жертв голодоморів», з метою гідного вшанування пам'яті жертв геноцидів в Одеському регіональному інституті державного управління НАДУ при Президентіві України заплановані такі заходи:

- 27 листопада слухачі та студенти відвідають комплекс Пам'яті жертв Голодомору та політичних репресій в Україні в смт. Комінтернівське Одеської області та візьмуть участь у заходах з нагоди Дня пам'яті;
- 27 листопада о 12.05 слухачі та студенти, викладачі та працівники інституту вшанують пам'ять жертв Голодомору хвилиною мовчання;
- в читальній залі та холі I поверху інституту оформлені тематичні виставки.

Голодомор – масовий голод, що виник на території Української РСР (у межах 1933 р.) і призвів до аномальної кількості людських жертв у першій половині 1933 року, здебільшого у сільській місцевості. Голод у сільськогосподарських районах України виник ще 1931 р. внаслідок радикальних економічних реформ на селі і спершу мав ознаки стихійного, недостатньо контрольованого процесу. Однак від початку 1933-го почалася фаза власне Голодомору – влада, очолювана Й.Сталіним, вирішила скористатися голодом як інструментом для остаточного придушення опору селянства колективізації. Численні селянські бунти 1920-х та збільшення потуги національної культури в Україні, її поширення далеко за „межі осідлості” (тобто села і традиційних компонентів етнічності), та, як наслідок, формування і ствердження української політичної еліти, створювали чимало ризиків для подальшого існування доти конфедеративної держави. Керівництво останньої щоразу глибше усвідомлювало цю обставину. До прикладу, у серпні 1932 р. Сталін писав про те, що Україна є „найголовнішим” фактором політичної стабільності в країні, що партійні та державні органи і навіть органи ОГПУ складаються здебільшого з націоналістів та польських шпигунів, а загрози є настільки серйозними, що Радянський Союз може втратити Україну будь-якої миті. Натомість він вважав за необхідне перетворити республіку на „справжню фортецю СРСР” (лист до М.Кагановича). Задля досягнення цієї мети голод видався доволі ефективним засобом. На прикінці 1932 та на початку 1933 років приймаються рішення щодо найжорстокішого терору в українському селі. У листопаді 1932-го селянам наказано здати практично все, що вони дістали як натуроплату за працю в колгоспах. Проводяться тотальні обшуки, із селянських дворощ забирається все їстівне. Агонія починається посеред зими 1932-33 рр. Її посилив наказ, відданий Й.Сталіним та В.Молотовим, який

зобов'язував ОГПУ зупинити масові втечі голодних селян з України та Кубані. На шляху до міст було виставлено спецзагони, люди опинилися в ситуації цілковитої приреченості. Голод уразив чимало регіонів СРСР (Кубань, Казахстан, Середнє і Нижнє Поволжя). За різними оцінками смертність в Україні упродовж 1932-33 років становить від 3,5 до 10 мільйонів осіб.

Починаючи з 2005 р. керівництво Української держави провадить послідовну кампанію, спрямовану на визнання Голодомору геноцидом українського народу. Верховна Рада України прийняла Закон від 28.11.2006 № 376-V "Про Голодомор 1932-1933 років в Україні".

Закон визначає, що Голодомор 1932–1933 років в Україні є геноцидом українського народу.

Публічне заперечення Голодомору 1932–1933 років в Україні визнається наругою над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору, приниженням гідності Українського народу і є протиправним.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень зобов'язані:

брати участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері відновлення та збереження національної пам'яті українського народу;

сприяти консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості та культури, поширенню інформації про Голодомор 1932–1933 років в Україні серед громадян України та світової громадськості, забезпечувати вивчення трагедії Голодомору у навчальних закладах України;

вживати заходів з увічнення пам'яті жертв та постраждалих від Голодомору 1932–1933 років в Україні, в тому числі спорудження у населених пунктах меморіалів пам'яті та встановлення пам'ятних знаків жертвам Голодомору;

забезпечувати в установленому порядку доступ наукових та громадських установ і організацій, вчених, окремих громадян, які досліджують проблеми Голодомору 1932–1933 років в Україні та його наслідки, до архівних та інших матеріалів з питань, що стосуються Голодомору.

Держава забезпечує умови для проведення досліджень та здійснення заходів з увічнення пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні на основі відповідної загальнодержавної програми, кошти на виконання якої щорічно передбачаються в Державному бюджеті України.

uk.wikipedia.org, golodomor.ukrinform.com